

- 3) Artikel 23, stk. 1, i direktiv 2010/13 skal fortolkes således, at den i det tilfælde, at en medlemsstat ikke har gjort brug af muligheden for at fastsætte en strengere bestemmelse end den, der er indført ved denne artikel, ikke kun er til hinder for, at »sorte sekunder«, som indsættes mellem de forskellige indslag i en tv-reklamesekvens eller mellem denne sekvens og det efterfølgende tv-program, medregnes i den maksimale sendetid på 20 % for tv-reklame i en klokkeperiode, som denne artikel fastsætter, men ligeledes stiller krav om en sådan medregning.

⁽¹⁾ EUT C 292 af 1.9.2014.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. februar 2016 — Air Baltic Corporation AS mod Lietuvos Respublikos specialiuju tyrimu tarnyba (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Litauen)

(Sag C-429/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — luftbefordring — Montrealkonventionen — artikel 19, 22 og 29 — luftfartsselskabets ansvar i tilfælde af forsinket international transport af passagerer — transportkontrakt indgået af passagerens arbejdsgiver — skader, som skyldes en forsinkelse — skader, som arbejdsgiveren har lidt)

(2016/C 145/09)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Air Baltic Corporation AS

Sagsøgt: Lietuvos Respublikos specialiuju tyrimu tarnyba

Konklusion

Konventionen om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring indgået i Montreal den 28. maj 1999 og godkendt på Det Europæiske Fællesskabs vegne ved Rådets afgørelse 2001/539/EF af 5. april 2001, særligt konventionens artikel 19, 22 og 29, skal fortolkes således, at et luftfartsselskab, som har indgået en kontrakt om international transport med en arbejdsgiver — såsom arbejdsgiveren i hovedsagen — for personer, der transporteres som passagerer, i henhold til denne kontrakt er ansvarlig over for arbejdsgiveren for skader, der skyldes forsinkelse af flyvninger, som den pågældendes ansatte var passagerer på, hvilke skader består i de yderligere udgifter, som arbejdsgiveren har måttet afholde.

⁽¹⁾ EUT C 421 af 24.11.2014.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 18. februar 2016 — Forbundsrepublikken Tyskland mod Europa-Kommissionen

(Sag C-446/14 P) ⁽¹⁾

(Appel — statsstøtte — tjenester vedrørende bortskaffelse af døde dyr og slagteriaffald — opretholdelsen af en reservekapacitet i tilfælde af epizootier — afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked og pålægges tilbagesøgt — tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse — åbenbart urigtigt skøn — kompensation i forbindelse med en public service-forpligtelse — begrundelsespligt)

(2016/C 145/10)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze og J. Möller, som befuldmægtigede, samt Rechtsanwälte T. Lübbig og M. Klasse)

Den anden part: Europa-Kommissionen (ved T. Maxian Rusche og C. Egerer, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 409 af 17.11.2014.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 25. februar 2016 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-454/14) (¹)

(Traktatbrud — miljø — direktiv 1999/31/EF — artikel 14 — deponering af affald — eksisterende deponeringsanlæg opfylder ikke kravene — procedure for nedlukning og efterbehandling)

(2016/C 145/11)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved L. Pignataro-Nolin, E. Sanfrutos Cano og D. Loma-Osorio Lerena, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien (ved L. Banciella Rodríguez-Miñón, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 14, litra c), i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald, idet det ikke for hvert af de omhandlede deponeringsanlæg, dvs. dem i Ortuella (Baskerlandet), Zurita og Juan Grande (De Kanariske Øer) har vedtaget de foranstaltninger, der er nødvendige for at anmode operatøren om at udarbejde en overgangsplan og sikre den fulde gennemførelse af denne plan i overensstemmelse med samme direktivs krav, med undtagelse af kravene i direktivets bilag I, punkt 1, senest otte år efter datoen i direktivets artikel 18, stk. 1.
- 2) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 14, litra b), i direktiv 1999/31, idet det ikke for hvert af de omhandlede deponeringsanlæg, dvs. dem i Vélez Rubio (Almería), Alcolea de Cinca (Huesca), Sariñena (Huesca), Tamarite de Litera (Huesca), Somontano — Barbastro (Huesca), Barranco de Sedases (Fraga, Huesca), Barranco Seco (Puntallana, La Palma), Jumilla (Murcia), Legazpia (Guipuzcoa), Sierra Valleja (Arcos de la Frontera, Cádiz), Carretera Pantano del Rumbler (Baños de la Encina, Jaén), Barranco de la Cueva (Bélmez de la Moraleda, Jaén), Cerrajón (Castillo de Locubín, Jaén), Las Canteras (Jimena y Bedmar, Jaén), Hoya del Pino (Siles, Jaén), Bellavista (Finca El Coronel, Alcalá de Guadaira, Sevilla), El Patarín (Alcalá de Guadaira, Sevilla), Carretera de Arahal-Morón de la Frontera (Arahal, Sevilla), Carretera de Almadén de la Plata (Cazalla de la Sierra, Sevilla), El Chaparral (Écija, Sevilla), Carretera A-92, KM 57,5 (Morón de la Frontera, Sevilla), Carretera 3118 Fuente Leona — Cumbres mayores (Colina Barragona, Huelva), Llanos del Campo (Grazalema — Benamahoma, Cádiz), Andrada Baja (Alcalá de Guadaira, Sevilla), Carretera de los Villares (Andújar, Jaén), La Chacona (Cabra, Córdoba) og Chaparral — La Sombrerera (Puerto Serrano, Cádiz) har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for snarest muligt i henhold til artikel 7, litra g), og artikel 13 i direktiv 1999/13 at nedlukke de anlæg, der ikke i overensstemmelse med direktivets artikel 8 har fået tilladelse til fortsat drift.